

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples
 ἡ τοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζῶσα δάλειγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγεργήριον τῶν λαῶν.
 (Βίκτωρ Οὐγκώ).

Εἰσπρία δυνδρομὴ διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ φ.χ.5

Οἱ ἀλληλογραφοῦντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ δέον τ' ἀπενθύνονται—Ν. Δελακοβίαν—εἰς Ποταμὸν—Κυθήρων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΥΘΗΡΙΩΝ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΝ

ὑποψήφιον βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας μας.

Φίλε συμπατριῶτα.

Ἐν μέσῳ τῆς ἀπογοητεύσεως ἐν τῇ διατελοῦμεν, ἀφ' οὗτος εἰς τὴν φιλότιμην ἡμῶν πατρίδα τόσα καὶ τόσα ἐνέσκηψαν δεινὰ, ἐδόθη καὶ εἰς ἡμᾶς αἰτία νὰ δοκιμάσωμεν εὐχαρίστησιν καὶ ν' ἀναρρήσωμεν ἐν τῷ βῆθει τῆς ἀπελπισίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπὸ ἔτους πλέομεν. Ἡ αἰτία αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς εἰδήσεως ὅτι ὑμεῖς, ὁ ἀγαπητὸς συμπατριώτης, ἐν οἷς πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐκ φήμης μόνον γνωρίζομεν, ἀπεφασίσατε νὰ ζητήσητε τὴν ψῆφον τῶν συμπατριωτῶν μας, ἵνα ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς γεννετείας, εἰσέλθῃτε εἰς τὸ ἐλληνικὸν κοινοβούλιον καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ γνώσεων, ὡς ἀπεκτήσατε ἐν Παρισίοις, τῇ ἐστίᾳ ταύτῃ τοῦ πολιτισμοῦ, συντελέσητε τὸ ἐφ' ὑμῖν, εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ γοήτρου καὶ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ διέποντος ἡμᾶς καθεστώτος, ὅπερ χεῖρες ἀδέξιοι ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐκμεταλλεῖσθαι ἐδεξήλυσαν.

Ἀνεκουφίσθημεν μαθόντες τὴν εὐχάριστον ταύτην εἰδήσιν, τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον ἡ φήμη ὑμῶν προτρέχουσα, ἀνήγγειλεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἄκραν ἐπιμέλειαν μεθ' ἧς ἐπεδόθητε εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας διὰ τῶν νημάτων τῶν ὁποίων ἀρκούντως ἐποτίσθητε, καὶ κατέστητε ἄξιος οὐ μόνον τὰ ἴδια ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον νὰ προστατεύητε.

Ἡ εἰδικὴ μόρφωσίς σου ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ὁ μελίχιος ἄμα καὶ σταθερὸς χαρακτήρ σου, πείθουσιν ἡμᾶς ὅτι, ἐν τῷ προσώπῳ σου ἡ πατρίς μας θὰ εὕρῃ τὸν κατάλληλον ἀντιπρόσωπόν της.

Θάρρει λοιπόν, ἀγαπητὲ συμπατριῶτα, καὶ μὴ διστάσης νὰ ἀπεκδυθῇς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πατρίδι διαβιῶντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντες μετὰ ζήλου καὶ θερμῆς θὰ σὲ ὑποστηρίξωμεν.

Ἀποδείξεις τούτου ἔστω, ἡ πάνδημος δε-

ξίωσις ἧς ἐτύχαστε ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐν Σμύρῃ παροικίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνομεν τὰ ἀδελφικά ἡμῶν συγχαρητήρια διὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν ἣν ἀνέλαβε, δεξιωθείσα ἡμᾶς τόσον ἐκχαρδῶς, πρὸς δὲ καὶ ἡ παρούσα ἐπιστολή, δι' ἧς καὶ ἡμεῖς σήμερον σοὶ ἀπευθύνομεν τὰ συγχαρητήριά μας καὶ σὲ ἐνθαρύνομεν, διότι δυστυχῶς δὲν ἔχομεν τὴν εὐτυχίαν καὶ ἡμεῖς νὰ σὲ ἴδωμεν ἐν μέσῳ ἡμῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐν προσεχεῖ μέλλοντι εὐελπιστοῦμεν.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ὑπολήψεως καὶ τοὺς ἀπείρους ἀσπασμούς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιδημούντων συμπατριωτῶν σου.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ παρεπιδημῶντες Κυθῆριοι

Κωνσταντῖνος Ἐμ. Κατσούλης,

Δημήτρ. Κ. Πατρίκιος, Γεώργ. Ι. Κορωναῖος, Θεοφάνης Ι. Στάθης, Παναγ. Δ. Κομπῆς, Αδ. Χαραμουντάνη, Σπ. Γ. Διακόπουλος, Χαράλαμ. Κ. Κυπριῶδης, Δ. Π. Πατρίκιος, Ἀνάργυρος Ἀργυράκης, Ν. Σκορδίλης, Π. Πρινέας, Ἰωάν. Λεβούνης, Παναγ. Τζέντζος πλοίαρχος, Δημ. Ψαλιδάς, Θεόδωρος Κατράκης, Γεώργ. Φαρδοῦλης, Βαλέρ. Κρητικός, Προκόπιος Π. Πατρίκιος, Α. Φιρδοῦλης, Χρῆστος Τσικαλᾶς, Θεόδ. Ταμπάκης, Παν. Καλοπαῖδης, Ἀνδρ. Καλοπαῖδης, Ἐλ. Βλάντης, Στέφ. Καλοπαῖδης, Νικόλ. Καλοπαῖδης, Θεόδ. Φρανκεσκάκης, Διονύσιος Παπαδόπουλος Κεραμιδᾶς, Μ. Φιρδοῦλης, Δ. Π. Μελωνόπουλος, Κ. Κύριος, Ἐμ. Τζέντζος, Γ. Δ. Τζέντζος, Ἐμ. Μαυρογεώργης, Θ. Σάμιος, Δ. Χ. Λογοθέτης, Θ. Χλέντζος, Γ. Ν. Κορωναῖος, Θ. Ἀνδρ. Κορωναῖος, Μιχ. Ψαλιδάς, Κυριάκος Μποντιέρης, Θεόδ. Ζαντιώτος, Ἰω. Κομινός, Σταῦρος Ταμπάκης, Γ. Πατρίκιος, Δ. Ζαγγανῆς, Δημ. Πετρόχειλος Μαμαλοῦκος, Ἰωάν. Σπυρ. Κορωναῖος, Δημ. Σπυρ. Κορωναῖος, Κωνστ. Σπ. Κορωναῖος, Θεόδωρος Σπυρ. Κορωναῖος, Γερ. Βρούχας, καὶ

Μιχ. Κυνιγαλάκης, Μαν. Κυνιγαλάκης, Ν. Φανοῦργος, Γ. Πλουμίδης, Μαν. Πλουμίδης, Σπυρ. Κατσαναβάκης, Θ. Κατσαναβάκης Ἀντικυθῆριοι.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Φίλοι συμπατριῶται.

Ἡ ἐπιστολή σας, δι' ἣν εὐγνωμονῶν ὑμᾶς σὰς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας μέσης, μὲ συνεκίνησε πολὺ καὶ ἐνταυτῷ μοι ἐνέπνευσεν ἀρκετὸν θάρρος καὶ πεποίθησιν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ὅπερ ἐξέλεξα ὡς ἐπάγγελμα τοῦ βίου μου. Ἦτο ἐπόμενον ὅτι ἡ θερμὴ ὑποδοχὴ ἧς ἐτυχον παρὰ τῶν ἐν Σμύρῃ συμπολιτῶν μας, καὶ αἱ ὑγιεῖς πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὡς ἥρῃσα ἐπαγγελλόμενος, διὰ τῆς ἐφημερίδος μου θὰ εὑρίσκον ἡχῶ εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, τὴν πλουσίαν, τὴν ἀείποτε θάλλουσαν, τὴν ἐτεροθαλῆ ἀδελφὴν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Αἰγύπτου, τῆς ὁποίας οἱ Ἕλληνες κάτοικοι ἐγκρύπτουσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν τόσον πῦρ ζωογόνον ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος τῶν, ὅσον δὲν ἐγκρύπτουσιν ὅλοι μαζὺ οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες.

Ἐκλέξας τὸ πολιτεῦεσθαι ὡς ἐπάγγελμα τοῦ βίου μου, μίαν ἔχω φιλοδοξίαν, ἕνα τρέφω σκοπὸν, νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα, μὲ εὐλικρίνειαν καὶ αὐταπάρνησιν, θυσιάζων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου μου εἰς Αὐτήν.

Μετὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς ταπεινώσεις ὡς ὑπέστημεν, μετὰ τὰς καταστροφὰς καὶ τὰς ζημίας ὡς ἐδοκιμάσαμεν, μετὰ τὰς ὀδύνας καὶ τὰ δάκρυα τὰ ὁποῖα ἐποτίσθημεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἐλεύθεροι καὶ δούλοι, κατὰ τὸν τελευταῖον ἀτυχῆ πόλεμον, πρέπει νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὰ ὄργια τοῦ κομματισμοῦ. Θὰ θάψωμεν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ μετ' αὐτῆς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ ἀδελφούς μας καὶ τὰ ἐθνικά μας ὄνειρα, ἐὰν δὲν κάμωμεν διαζύγιον μετὰ τὸ φαῦλον παρελθόν, οὗ ἔργον ἡ σημερινὴ ἀθλία κατάστασις τοῦ ἔθνους.

Ὁ Βισιλεύς περιοδεύων ἐν Πελοποννήσῳ, πολὺ ὀρθῶς εἶπεν ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις θὰ βελτιωθῇ μόνον τῇ συνδρομῇ τοῦ λαοῦ. Τῆς συνδρομῆς ταύτης ἔχουν ἀνάγκην ὅλοι οἱ νέοι πολιτευόμενοι, ὅλοι ὅσοι θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν προσεχῆ βουλευτικὸν ἀγῶνα, μὲ πρόγραμμά ἀρχῶν, δι' ὧν νὰ ἐπιζητηται ἡ ριζικὴ μεταρρύθμισις τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ πολιτεύματός μας, τὸ ὁποῖον ἐπιβλήθην εἰς κράτος νεαρὸν, ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως ἀναπτυχθῶσιν ἐν αὐτῷ ἄκανθαί, αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς συνάλλαγῆς καλλιεργηθεῖσαι ὑπὸ εὐνοϊκᾶς συνθήκας, ἐπληξάν τὴν φυσικὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας, ἥτις ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας δουλείας δὲν ἐπνίγη, καὶ ἐδολιτηρίασε

τὰς μεγάλας ἀρετὰς τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτή-
ρος μας, ὅστις ἐδημιούργησε τὸ Πάνθεον
τῆς Παλιγγενεσίας μας.

Ἐπικαλούμενος ὅθεν καὶ γὰρ τῆς συνδρο-
μῆς τῶν συμπατριωτῶν μου, τῶν ἐπιθυ-
μούντων νὰ κυβερνῶνται κατὰ τὸ δίκαιον,
κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὴν ἠθικὴν,
ἐλπίζω ὅτι θὰ τύχω ταύτης ἐν καιρῷ, ἀφοῦ
δειγμάτων τῆς εὐγενούς ταύτης προθέσεως
ἔσχον μέχρι σήμερον ἐκ Σμύρνης καὶ ἐξ
Αἰγύπτου, τῶν δύο πλουσιωτέρων καὶ με-
γαλειτέρων κέντρων τοῦ κυθηραϊκοῦ στοι-
χείου ἐν ἀλλοδαπῇ.

Ν. Δελακοβίας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐισελθόντες εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, καθ'
ἣν ὁ κόσμος ζητεῖ ἀναψυχὴν ἐν ταῖς ἐξοχαῖς,
ὅπου ἡ ζωογόνος αὐρα τῶν βουνῶν καὶ ἡ φυσικὸς
χρὸς τῶν παραλίων ἀναπληροῖ τὴν ἑλλειψίν
τῶν ἱατρῶν, ἐκρίναμεν ἐπικαιρὸν τὴν δημοσίευ-
σιν ἐκθέσεων τινῶν περὶ τῶν μεταλλικῶν υδά-
των τῆς νήσου μας, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς τοῦ συμ-
πολίτου μας κ. Σπυρ. Κοντολέωντος, ὅστις συνέ-
ταξε ταύτην φοιτητῆς ὢν τῆς Ἰατρικῆς.

Ἡ κατωτέρω ἐκθεσις, ἔργον φοιτητοῦ, δει-
κνύει ὅτι ὁ σημερινὸς ἐξοχὸς ἱατρός τῆς γείτο-
νος πόλεως, ἦτο ἀπὸ φοιτητῆς προορισμένος νὰ
καταλάβῃ τὴν σημερινὴν ἐξέχουσαν μεταξὺ τῶν
συναδέλφων του θέσιν. Ἐὰν δὲ ἐξημερώθῃ ἡ ἐπαρ-
χία μας ἀπωλέσασα πολιτευόμενον πρόσωπον τῆς
χρηστότητος καὶ ἱκανότητος τοῦ κ. Κοντολέων-
τος, ὁμολογοῦμεν ὅτι ὠφελήθη ἡ Ἐπιστήμη
εἰς ἣν ἀφιέρωθῃ ἀφ' ἧς ἔπαισε πολιτευόμενος.
Θὰ κατεῖχε δὲ ἀρεσκώς καὶ ἐπαξίως τὴν τοῦ
καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θέσιν σήμερον,
ἐὰν δὲν ἐξῇ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, τὰ μόνον αἰτού-
μενα προσόντα διὰ τὴν τοῦ καθηγητοῦ θέσιν νὰ
εἶνε ἀνικανότης ἢ παχὺ λὴ ἀμάθεια καὶ
νὰ ἦσαι υἱὸς διατελέσαντος καθηγητοῦ.
Ἄλλαχού τοὺς καθηγητὰς ἐν τῇ ἱατρικῇ σχο-
λῇ τοῦ Πανεπιστημίου κάμνει πρῶτον ἡ
κοινὴ γνώμη· ἀπὸς διακριθῶσιν ἐν τῇ κοι-
νωνίᾳ, ἡ πολιτεία τοὺς ζητεῖ καὶ τοὺς πα-
ρακαλεῖ, ἐνῶ παρ' ἡμῶν ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ
κοινωνία ἀνυψοῖ, διότι διεκρίθησαν, ὡς ὁ ἐξοχὸς
συμπολίτης, τοὺς παραγκωνίζει διότι δὲν τοὺς
προστατεῖ τὸ κόμμα καὶ ἡ συναλλαγή.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ πάλαι μὲν περίφημος διὰ τὸν ἐπ' αὐτῆς
ναὸν τῆς οὐρανίας Ἀφροδίτης, γνωστὴ δὲ καὶ
σήμερον διὰ τὴν ἐπιζήλον γεωγραφικὴν θέσιν τῆς,
νῆσος Κύθηρα, ἐστὶν ὑπὸ τῆς Φύσεως πεπρωτι-
σμένη μετὰ τινος σπουδαίου μεταλλικοῦ υδατος,
ἀξίου τῆς προσοχῆς τῶν παθολόγων, ἐνεκα τῶν
ἀξιολόγων ἱαματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων καὶ τῆς
ὠφελείας, ἣν δύνανται νὰ παράσχῃ τοῖς πάσχουσι.

Τέσσαρες περίπου ὥρας μακρὰν τῆς πρωτευού-
σης, εἰς τόπον ἀπόκεντρον καὶ πετρώδη ἀνελκύνου-
σι τὰ μεταλλικὰ ταῦτα υδάτα, ἅτινα ἐσωτερικῶς
καὶ ἐξωτερικῶς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν.
Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχων σίδηρος ἐστὶ
διαλελυμένος ἐν ὀξυάνθρακι, ἀποτίθεται οὗτος
διὰ τῆς ἐπιβροχῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἐν
εἰδὲι σκωρίας, τοῦτέστιν εἰς ὀξειδωμένην κατὰ-
στασιν, ὥστε ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναβλύζοντος
υδατος περικλυζόμενα μέρη σκωριοειδῆς χρώμα
δεικνύουσι· καὶ τοῦτου ἐνεκα καλεῖται ὑπὸ τῶν
κατοίκων τὸ μέρος τοῦτο, **σιδηρολόμνυ**.

Ἐκ τῆς γῆς ἐξερχόμενον τὸ ὕδωρ ἐστὶ ψυχρὸν,
διαυγὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἐκπέμπει ἀσθενὴ ὁσμὴν
θείου (ὕδροθειωμένου αερίου), προερχομένην ἐκ
τῆς ἀποσυνθέσεως θειούχων ἀλάτων ὑπὸ τῶν ὀρ-
γανικῶν οὐσιῶν. Γεῦσιν ἔχει στυπτικὴν προδί-
δουσαν τὴν τοῦ σιδήρου ὑπαρξίν, καὶ χημικὰ συ-
στατικά τὰ ἐξῆς.

α'. Χλωρίον.

β'. Ἴχνη βρωμίου, ὅπερ δύνανται ν' ἀνακαλυφθῇ
ἐν μεζῶνι ποσῷ υδατος.

γ'. Θεικόν ὀξύ.

δ'. Ἀνθρακικόν ὀξύ, ἐλευθέρον καὶ ἠνωμένον
μεθ' ὑποξειδωμένου σιδήρου, ὥστε ὁ σίδηρος ἐμ-
περιέχεται, ὡς διττανθρακικός ὑποξειδωμένος σί-
δηρος.

ε'. Νάτριον.

ς'. Ἴχνη καλίου.

ζ'. Τιτάνιον.

η'. Μαγνήσιον.

ἠνωμένα μετὰ χλωρίου, ὥ-
στε ἐμπεριέχονται ὡς χλω-
ροχὰ ἅλατα.

θ'. Εἰς τὸν ἐν τῷ ὕδατι καθιζάνοντα σίδηρον
ἀνακαλύπτται καὶ εὐρωπιδεὲς ὀξύ, τοῦθ' ὅπερ
ὑπὸ τῶν νεωτέρων χημικῶν, ἀποκρηκτικόν ὀξύ
καλεῖται.

Ταῦτα κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ
Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς χημείας κ. Σ.
Λυδερέρ. Τὴν ἀκριβὴ ὅμως ἀνάλυσιν τοῦ ὕδα-
τος τούτου, ἥτις μέλλει καθ' ἡμᾶς νὰ προσπο-
ρίσῃ οὐκ εὐκαταρρήκτον ὠφελείαν εἰς τὴν ἀπο-
ρὴν ταύτην νῆσον, πρέπει ν' ἀναλάβῃ ἡ τοῦ κρά-
τους Κυβέρνησις, εἴτε ἀναθέτουσα ταύτην εἰς
τοὺς ἀρίστους τῶν παρ' ἡμῶν χημικῶν, εἴτε ἀ-
πιστελλούσα δείγμα αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ κύριον δὲ συστατικόν εἰς τὸ ὅποιον ὀφεί-
λεται καὶ ἡ ἱαματικὴ δύναμις τοῦ ὕδατος
τούτου εἶναι ὁ σίδηρος, ὥστε ὁ ἀνθρακικός σί-
δηρος κατατάσσεται τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὴν τάξιν
τῶν σιδηρούχων υδάτων. Δύνανται δὲ, κατὰ τὸν
αὐτὸν χημικόν, πινόμενον, νὰ ἐνδείχθῃ κατὰ τῶν
ἐξῆς νοσημάτων.

α'. Κατὰ τῶν πλείστων ἀσθενειῶν τοῦ νευ-
ρικοῦ συστήματος, νευραλγιῶν κτλ.

β'. Κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ ἥπατος.

γ'. Κατὰ τῆς σπληνίτιδος καὶ διαφόρων ἐμ-
πρξῆσεων τῶν τῆς κάτω κοιλίας σπληγγῶν.

δ'. Κατ' ἀτονιῶν ἐκ σφοδρᾶς αἰμορραγίας
προερχομένων, ἢ ἐνεκα καταχρήσεως περὶ τὰ
Ἀφροδίτια καὶ ἐξ ἀπολείας σπέρματος καὶ ἄλ-
λων εὐγενῶν χυμῶν.

ε'. Κατὰ τῆς χλωρίσεως, τῆς τῶν ἐμμηθῶν
ἐπισχέσεως, τῆς δυσμηνόρριδος—κατ' ἀτονιῶν τοῦ
συστήματος τῆς μήτρας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν τῶν
νοσημάτων προερχομένης στειρώσεως.

ς'. Κατ' ἀτονιῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν
πεπτικῶν ὀργάνων.

ζ'. Κατὰ χρονίων ἱατέρων (τῆς κοινῶς λεγο-
μένης χροσασίας).

Ἐπειδὴ δὲ τέλος, ἐκ τῶν σιδηρούχων υδάτων
διὰ τῆς ἐπιβροχῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὁ
σίδηρος ἀποδίδεται εἰς ὀξειδωμένην κατὰστασιν
καὶ μεμιγμένην μετὰ καὶ ἄλλων ὑδατοῦχων ἐνώ-
σεων, ἀποκαθίσταται καὶ ἡ ἰλὺς αὐτοῦ ἱαματι-
κὴ καὶ χρήσιμος πρὸς κατασκευὴν ἱλυολούτρων
καὶ ἱλυοκαταπλασμάτων. Πρὸς τοῦτο ἐπαλείβε-
ται ἡ ἰλὺς ὅσον ἐνεστι θερμὴ ἐπὶ ὕδατος καὶ
καὶ ἐπιτίθεται ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέλους τοῦ
σώματος. Τοιαῦτα σιδηροχὰ ἐπιθέματα (epithe-
mata ferruginosa) ἐνδείκνυνται ὠφέλιμα κατὰ
τινῶν νοσημάτων τῶν ὁσίων, κατὰ τῆς βρογχίτι-
δος, τῆς σπονδυλοαρθροπάθειας, ὡς καὶ κατὰ
τῶν ἀσθενειῶν τοῦ γόνατος καὶ τῆς λεγομένης
γονοαρθροπάθειας (tumor albus). Τοιούτου,
δυνάμεθα εἰπεῖν, θαυματουργοῦ ὕδατος τὴν ἐπι-
στημονικὴν ἐξερεύνησιν καὶ ἀνίχνευσιν εὐελπίζο-
μεθα, ὅτι δὲν θέλει περὶ τοῦ ἡ. Κυβερνήσεως,
οὐδὲ θέλει παραμελήσῃ νὰ γίνῃ παρτίτις
τῆς σωτηρίας πολλῶν ὑπὸ πικρῶν νοσημάτων
προσβαλλομένων ὑπὸ τῆς αἰτίας, αἵτινες θέλουσιν
ἐντεῦθεν ἀπαπάνως καὶ ἀλύπως ἀρεσθῆαι, τὰ
μέσα τῆς θεραπείας καὶ τῆς ὑγιάνσεως· διότι
τώρα ὑπὲρ ποτα ἄλλοτε ἡ πατρίς, ἔχει χρεῖαν
ἀνδρῶν ὑγείων, τὸν τε νοῦν τὰ τε σώματα.

Σπυρ. Κοντολέων

Φοιτητῆς τῆς Ἰατρικῆς.

ΟΙ ΝΕΟΙ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ Γ. ΜΟΡΜΟΡΗΣ

Ἐκ Κυθήρων μᾶς εἶχον γράψῃ ὅτι ὁμᾶς
ἐγκρίτων συμπολιτῶν μας, ἐργάζεται δραστηρίως
ὅπως πείσῃ τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα διακεκρυ-
μένον καθηγητὴν τῆς Ἀγγλικῆς Ἰουλίον Γ.
Μόρμωρη, νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν προσεχῆ ἐκλογι-
κὸν ἀγῶνα. Ἐξητήσαμεν πληροφορίας, ἐὰν ἔχῃται
τοῦτο ἀληθείας παρὰ τινος ἐκ Κυθήρων ἐγκρίτου
συμπολίτου, παρ' οὗ ἐλάβομεν προχθὲς τὴν κά-
τωθι ἐπιστολήν, ἣν εὐχάριστος δημοσιεύσαμεν
λέγοντες εὐχάριστος διότι πράγματι ἄνδρες τῆς
μορφώσεως καὶ τῆς χρηστότητος τοῦ κ. Ἰουλίου
Μόρμωρη εἶνε σπάνιοι. Χαιρόμεν δ' ὑπερβαλόν-
τως, διότι ζητησάντες πληροφορίας, ἐμάθομεν ὅτι
ὁ κ. Μόρμωρη μὴ θέλων νὰ δυσχεράσῃ τοὺς
συμπολίτας τοῦ, θὰ συνεχίσῃ τὸ πολιτικὸν στά-
διον τὸ ὅποιον ὀξέως πατήρ τοῦ εἶχεν ἀρχίσει.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή

Ἀξιότιμε φίλε κ. Ν. Δελακοβία.

Ὑπέρτοι πολιτικολόγοι ἰσχυρίζονται, καὶ δι-
κάζουσιν, ὅτι εἰς Κράτος κυβερνῶμενον διὰ τοῦ ἀν-
τιπροσωπευτικοῦ συστήματος τῆς καθολικῆς ψη-
φοφορίας, οἱ πολῖται δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς εὐ-
θύτης ἥτις βαρύνει τοὺς κυβερνήτας τῆς χώρας,
ἐπατα ὅθεν ὅτι πάντες οἱ ἐλλήνες πολῖται φέρομεν
τὴν εὐθύναν ἐπὶ τῇ δυσπραγίᾳ καὶ ταῖς συμφο-
ραῖς τοῦ τόπου. Ἄν ἡ φιλοπατρία καὶ μόνη
αὕτη, ὠδήγῃ ἡμᾶς ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, ἠθέλαμεν
ἔχει βουλευτὰς κρείττους, ἔχοντες δὲ βουλευτὰς
κρείττους ἠθέλαμεν ἔχει καὶ ὑπουργοὺς κρείτ-
τους, καὶ οὕτω θὰ σωζόμεθα ἐκ τῆς κακοδοι-
κῆσεως, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ τῶν συμφορῶν καὶ
τοῦ οὐδέους. Πολλοὶ πιστεύουσιν ὅμως ὅτι τὰ
παθήματα θὰ χορηγηθῶσιν εἰς ἡμᾶς ὡς μαθή-
ματα καὶ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ψῆφος τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ λαοῦ θέλει ἀναδείξει ἀντιπροσώπους τοῦ
ἔθνους οὐχὶ ἐκείνους οἵτινες διὰ ψευδοὑποσχέ-
σεων καὶ δι' ἀμοιβῶν ἀρπάζουσιν τὰς ψήφους ἡ-
μῶν ἀλλ' ἐκείνους οἵτινες παρέχουσιν ἐγγυήσεις
εὐθύτης καὶ φιλοπατρίας.

Κατ' ἀκολουθίαν ἡ σωτηρία τοῦ τόπου ὑπο-
φύσκει εἰς τὰ πορίσματα τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.
Ἰδιαιτέρως τρέφοντες ἐνδιαφέρον περὶ τῆς
ιδιαιτέρας ἡμῶν Ἐπαρχίας, τὰ ἀτυχῆ Κύθηρα,
εὐχόμεθα ἵνα αὕτη μὴ φωραθῇ κατὰ τὰς προσε-
χεῖς ἐκλογὰς κατωτέρω τῶν ἡμετέρων προσδο-
κιῶν καὶ πεποθῶτος προσδοκῶμεν τοῦτο. Αἱ ἐλ-
πίδες τῶν συνεπαρχιωτῶν ἡμῶν βεβαίως θέλουσι
στραφῆ εἰς πρόσωπα νέα, μὴ ἔχοντα τὰς κακὰς
ἐξείας τοῦ παρελθόντος καὶ παρέχοντα ἐγγυήσεις
περὶ ἐγκαινίσεως νέας πολιτικῆς πορείας, ἀναλό-
γου πρὸς τὰς μεταρρυθμιστικὰς ἀνάγκας τῆς ἀ-
τυχοῦς Ἑλλάδος.

Ὡς ὑπόδειγμα τοιούτων ἀνδρῶν θαρρούν-
τες προβάλλομεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἐν Ἀθή-
ναις ἐγκαταστημένον κύριον Ἰουλίον Γ.
Μόρμωρη, ἄξιον καθ' ὅλα υἱὸν τοῦ πατριώτου
καὶ πολυπαθοῦς πολιτευτοῦ ἀειδύμου Γεωργίου
Μόρμωρη. Ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Ἰουλίου Μόρ-
μωρη εἶνε, ὡς γνωστὸν τοῖς συνεπαρχιωταῖς ἡ-
μῶν, κληρονομικὴ, ἡ εὐθύτης ἡμᾶς τοῦ χαρακτή-
ρος αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἡ γενναϊότης, ἥς κα-
ταφανῶς ἐπέδειξε τεκμήριον, διὰ τινος δημο-
σιευκτοῦς τοῦ εἰς τοὺς καιροὺς, ἂν καλῶς ἐν-
θυμούμεθα πρὸ δεκαετίας, καὶ δι' οὗ ἀπεποιήθη
σπουδαίαν περιουσίαν, διότι οἱ ὅροι τῆς ἀποκτή-
σεως αὐτῆς ἦσαν ἀντιπατριωτικοί.

Ἄντ' ἀρίστης πνευματικῆς μορφώσεως,
ἐπιμελῶς μελετήσας οὐ μόνον τὰ βιβλία
τῶν βιβλιοθηκῶν ἀλλὰ καὶ τὸ μέγα βι-
βλίον τοῦ Κόσμου, καὶ ὅστις γινώσκει καλῶς
πῶς ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι σήμερον διεχειρίσθησαν
τὰ τε δημόσια καὶ τὰ τῆς Ἐπαρχίας οἱ ταῦτα
ἐπιτετραμμένοι. Εἶνε καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀρμοδιωτέ-
ρων ὅπως περιβλήθῃ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν αξίω-
μα. Ὁ ὅμιλος Ποταμιῶν καὶ ὁ τῶν Κυθηρίων
δύνανται πληρῶς νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ ἀειδύμου πατριώτου Γεωργίου Μόρμωρη

ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι, ὡς ὁ πατὴρ εἶχεν πολιτευθῆ εὐδίκως, καὶ μετὰ πλήρους πρὸς τὸν Τόπον αὐταπαρνήσεως, οὕτω καὶ ὁ υἱός, ἐν βάρυνε ἢ ἠθικῇ ὑποχρέωσι νὰ συνεχίσῃ παρελθόν οἰκογενειακὴς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Νῦν ὁ κ. Γούλιος Μόρμωρης, ἀνὴρ ἀσπίλου παρελθόντος καὶ τιμητικῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων, ἐξακολουθεῖ διάγων τὸν ἰδιωτικὸν καὶ ἡρεμὸν βίον τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τριούτῳ βίῳ πολλὰς ἐδοκίμασε πικρὰς τελευταίως ἐν τῷ Τόπῳ αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ὑποπτεύομεν ὅτι ἤκιστα εἶνε διατεθειμένος νὰ ἐπιζητήσῃ τὰς ψυχρὰς τῶν συνεπαρχιωτῶν του, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτοὺς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ καὶ ἀλλοῦς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητήται, καὶ μάλιστα καθ' ὃν τρόπον συνήθως ἐπιζητῆται, ἀλλὰ νὰ παρέχεται, ὡς μέγα βῆρος συνεπαχόμενον ἀναλόγους εὐθύναι.

Ἀνδρᾶς τοιοῦτους, οἷος ὁ κ. Γ. Μόρμωρης, οὐδεὶς οὐκ ἐπιθυμῶν αὐτὸν οἱ πολῖται, καὶ αὐτοὶ νὰ προτιζώσιν ὅπως ἀναδείξωσιν αὐτοὺς ἀντιπροσώπους τῶν οὕτω μόνον δύνανται νὰ τύχωσιν ἀληθοῦς βελτιώσεως τὰ τῆς πολιτείας, καὶ νὰ περὶσσεύσῃ ἐθνικὸν μέλλον, ἀνάλογον πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους. Ἐν ὁ Ἑλληνικός λαός, δὲν ἐνστερνισθῇ τοιαύτην τινὰ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς πατριωτικὴν πορείαν, ἀλλοίμονον! καθίσταν καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ὑπαρξὶς τὸν ἐσχάτον δύνανται νὰ διατρέξῃ κίνδυνον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΡΗΣΟΣ

Ὁ ἑτερος τῶν νέων ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας μας εἶνε ὁ καὶ πρῶτος βουλευτὴς κ. Ἀναστ. Μπαρμπάρρης, ὅστις ὁριστικῶς ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἀπὸ τὸν ὅποιον πρὸ 8ετίας περίπου εἶχεν ἀπομακρυνθῇ.

Ὁ κ. Μπαρμπάρρης ἐκ τῶν ἐγκρίτων καὶ ἐντιμοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐπαρχίας μας, ἐπολιτεύετο ἐπιμελῶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ἀπὸ τοῦ 1852· ἐπανειλημμένως δὲ ἡ πατρίς μας τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Εἶνε ἄνθρωπος κατ' ἐξοχὴν φιλοπόνητος, φιλόπατρις καὶ χρηστός, οὐδεμίαν δ' ἀμειβομένην ὅτι θέλει φανῇ χρησίμους εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ἐλλεγόμενος βουλευτῇ. Οἱ συμπολίται μας τοὺς ὁποῖους παντὸς καὶ πάντοτε προθύμως ὑπερέτησεν, ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι τιμῆσαι αὐτόν, προσερχόμενοι εἰς τὴν κάλπην του. Ἐμείνομεν δ' ὅτι τὸν κ. Μπαρμπάρρη ἐπεσεκέσθησαν κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του πολλοὶ πολιτικοὶ τοῦ τόπου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τινες γνωστοὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων, οἵτινες καὶ τὸν ἐνεθάρρυναν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἡ εἰδήσις τῆς ἐκείνου τοῦ κ. Μπαρμπάρρη ἐν τῇ πολιτικῇ, κυκλοφορήσασα ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ, μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μας, ἔκαμε τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Πάντες δ' ἐσφύριζοντες ἀντιλαμβάνοντες περὶ τούτου, ὁμολογοῦσι τῆς χρηστότητος μεθ' ἧς ἐν τῷ παρελθόντι ἐπολιτεύθη καὶ τῆς ἐλπίδος μεθ' ἧς ἐν τῷ μέλλοντι θὰ συνεχίσῃ.

Η ΔΗΜΟΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

(συνέχεια καὶ τέλος)

Τὰ δημοτικά σχολεῖα εἰσὶ διὰ τὸν λαὸν ἡβροχή, ἥτις καταπίπτουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ποτίζει καὶ διατρέφει καὶ γονιμοποιεῖ τὴν γῆν, εἰνεόηλιος, ὅστις σκεδάζει τὸ πυκνὸν τῆς ἀμαθείας σκότος, διαχέων γλυκεῖας ἀκτῖνας φωτός· εἶνε ἀνώτερος καὶ τοῦ πανεπιστημίου· καθότι τοῦτο μὲν ἀποδίδει εἰς τὴν κοινωνίαν ὀλίγους ἐπιστήμονας, τὰ δὲ δημοτικά σχολεῖα, παιδεύουσι, μορφώνουσιν, ἀνθρωπίζουσι μυριάδας τέκνων τοῦ λαοῦ καὶ παρασκευάζουσι χρηστοὺς πολίτας, ἐργάτας, τεχνίτας, μαχητάς· (ὧς) δὲν εἶνε ἐπαρκὴς ἐν τοῖς δημ. σχολείοις ἡ ἐξαετὴς φοίτησις, ἀφ' οὗ ἐν τοῖς πεφωτισμένοις ἔθνεσιν, ἐνθα οἱ πικρὰς ἐρχόμενοι εἰς τὰ σχολεῖα τὸ πρῶτον φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν οὐχὶ ὀλίγας γνώσεις εἶνε ὀκταετείς· (ὧς) ἴδαν οὐχὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐνθα λειτουργοῦσι τὰ ἑλλην. σχολεῖα, ἀλλ' εἰς τὰ χωρία τὰ μέλζοντα ἔχοντα ἀνάγκην τῆς πρώτης πνευματικῆς προ-

φῆς καὶ τὰ ἔχοντα ἀνάλογον πληθυσμὸν, εἰς τοὺς ἐργατικούς πληθυσμούς, οἵτινες ἀναπτυσσόμενοι καὶ πολιτιζόμενοι, θὰ ἐπιδροῦν καὶ τὰ δημοτικά καὶ τὰ δημοσία ταμεῖα καὶ πολλοὺς κηρῆνας τῶν πόλεων καὶ δούλους τραμπούκους τῆς συναλλαγῆς περισσότερον θὰ ἐπαχύνον, συνιστῶντο πλήρη δημοτ. σχολεῖα, βελτίως ἢ θελον εὐδοκίμησιν· τὸ μὲν, καθότι οἱ γονεῖς δὲν δύνανται ν' ἀποστέλλωσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα ἐν τοῖς Ἑλλ. σχολείοις· τὸ δὲ, διότι ἐν τοῖς χωρίοις δὲν κινδυνεύει ὁ εὐσυνείδητος δημοτ. διδάσκαλος νὰ χλευασθῇ παρὰ τῶν ἐπαγγελλομένων ἔργον, ὅπερ οὐδέποτε ἔμαθον θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἀλλὰ μὲ μόνον τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν, Ἑλληνοδιδασκάλων, νὰ διασπασθῇ ὡς ἀγράμματος καὶ ἀνίκανος καὶ νὰ θεωρηθῇ, ἐνεκα αὐτῶν τῶν ἀπαιδευομένων Ἑλληνοδιδασκάλων παρὰ τῶν γονέων ὡς ἀδέξιος, ὡς λυμῶν καὶ καταστροφῆς τῶν ἰδίων τέκνων, τὰ ὅποια δὲν κατάρθωσι νὰ καταστήσῃ ἱκανὰ διὰ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὸ Ἑλληνικὸν δηλονότι σχολεῖον!!

Διατελῶ πρόθυμος.

Μυλοποτάμιος τῇ 19 Φεβρουαρίου 1898.

Ὁ Ἀριστοπρωτοδίακονος καὶ πτυχιούχος τῆς Γυμνασιακῆς κτλ.

Γ. Γορδοβανᾶς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἀγάπη τῆς μάνας.

Τίποτε ἄλλο δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς μάνας. Τὸ ὄνομα τῆς πρῶτον προσφέρει ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά. Εἰς ὅλα ὁ ἄνθρωπος δυνάτον νὰ μὴν ἀναισθητός, μόνον εἰς τὴν λέξιν μάνα συγκινεῖται. Ἡ μάνα εἶνε τὸ τελευταῖον ἄστυον τῆς ἡθικῆς ἀγιότητος, εἶνε ἡ γλυκύτερα ἐπὶ γῆς προσωποποίησης τῆς ἀγάπης. Ἡ καρδιά τῆς μάνας μας εἶνε ὁ γενέθλιος τόπος τῆς ἀγάπης. Ἐνέκ μῆνης κοιμάται τὸ βρέφος ἐπὶ τῆς μητρικῆς καρδίας καὶ βαθμὴδὸν ὑπὸ τὴν ζωογόνον θερμότητά αὐτῆς ἀναπτύσσεται.

Ὡς ὁ γυμνὸς βρέει καὶ διαχέεται ἐκ τοῦ δένδρου εἰς τὰ φύλλα ἵνα μεταβλήθῃ εἰς ἄνθη καὶ προπαρασκευάσῃ τοὺς καρπούς, οὕτω καὶ ἡ μήτηρ ἠνέστησεν, ὅτι ἡ ἀγάπη πρέπει νὰ βῇ ἀκατακλύπτως ἐκ τῆς καρδίας τῆς, ἵνα δυνήθῃ νὰ διαπλάσῃ τὸ τέκνον ἐκείνο ὅπερ ἔσεται τὸ ὠριότερον τῆς ζωῆς τῆς ἄνθος καὶ ὁ τῆς καρδίας τῆς γλυκύτερος καρπός.

Τὸ πρῶτον τῆς μάνας μας φέρει τὸ ὠριότερον μερίδιον τῆς ἀγάπης, διότι ἡ καρδιά αὐτῆς φέρει τὸν πλουσιώτερον τύττης θησαυρόν. Ἐμείνα μ' ἀγαπᾷ περισσότερον ὁ πατήρ μου καὶ ὁμοῦ κισθίνονται ἐξ ἐνστικτοῦ θερμότεραν τὴν πρὸς τὴν μάνα μου ἀγάπην. Διὰ τὴν τὸ ἀγνοῶ.

Δεσποινὶς Ὠμέγα.

Ἀφιεροῦνται εὐγνωμόνως εἰς τὴν συνεισφοράν τῆς «Αὐγῆς» δεσποινίς **Ὠμέγα.**

Σὺ δὲν μ' εἶδες ἀπ' ἀγάπης νὰ διακρύσω ἕρεαι ὁμοῦ ἀκριθῆ μου, πῶς σ' ἀγαπῶ.

Δὲν εἶν' ἀγάπη τυφλὴ ποὺ μὲ κεντάει· σὲ λατρεύω μυστικῶς μὲ τὴν ψυχῇ. Κάθε λέξι σου τὰ σπλάχνα μου περνάει καὶ μ' ἀρπάζει σὰν οὐράνια μουσική.

Κ' ἂν ἔμπορῶς νὰ σὲ κλείσω 'ς τὴν ἀγκάλῃ καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλιά σου νὰ πίνω τὴν δροσιά, θὰ 'σβόρῃμην τὰ κουμμένα σου τὰ κάλλη, μόνον ἔθελα σοὶ κλέψω τὴν καρδιά.

Ἐλχα βῆρος, θῆχα κρίμα 'στὴν ψυχῇ μου νὰ σ' ἀγκάληζα μὲ πάθος δολερὸ· σ' ἀγαπῶ παρθεναῖα σὰν ἀδελφὴ μου σὲ λατρεύω καθὼς πλάσμα' ἀγγελικό.

Φωσφόρος

Η ΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἡ πολυπαθὴς Θεσσαλία ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς

μητρὸς τῆς, ἀπὸ ἀπώλεσεν ἐν χωρίον, τὴν Κουτσόφλιακην, ἥς τὸ ὄνομα θ' ἀποτελέσῃ διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, τὴν μόνην λευκὴν σελίδα ἥτις ῥίπτει φῶς ἐλπίδος διὰ τὸ μέλλον.

Οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸ θεσσαλικὸν ἔδαφος ἐπήνεγκον πανταχοῦ τὸν ὀλεθρον, μὴδὲ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια σεβασθέντες. Ἡ θλιβερά εἰκὼν τῆς Θεσσαλίας, μεταβληθείσης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ἐπαρχίας ἀνθρώπων εἰς ἐρείπια, ἃς συνετίσῃ τοὺς κυβερνήτας πολιτικούς τοῦ παρόντος καὶ ἃς ὀδηγήσῃ τοὺς τοῦ μέλλοντος. Ἡ μέθοδος τοῦ παρελθόντος πρέπει νὰ λείψῃ καὶ τὰ πάντα ν' ἀναδιοργανωθῇ κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ἀνάμειξιν τῶν κομμάτων εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νόμων καὶ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Ἡ καθολικὴ αὕτη μεταρρυθμίσις καὶ ἀναδιοργάνωσις ἐπιβάλλεται σήμερον ὅτε, ἐκτὸς τῆς ἀθλίας καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ἔθνος, ἰδίᾳ πολιτικῶς καὶ διοικητικῶς, καὶ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς Θεσσαλίας, ἥτις ὑπῆρξεν ἀναμφηρίστως τὸ θλιβερώτατον προῖον τοῦ φαύλου συστήματος ὅπερ ἐκυβέρνη, καὶ κυβερνᾷ δυστυχῶς ἀκόμη, τὴν Ἑλλάδα.

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως τοὺς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν τῇ φιλοξενίᾳ καὶ μεροβόλῳ ἐπαύλει τῶν ἐγκρίτων συμπολιτῶν μας κ. Κ. Κατσούλη καὶ Γ. Κορωναίου τελεσθέντας ἀρχιδώνας τῆς σεμνῆς καὶ συμπαθοῦς δεσποινίδος Βασιλικῆς Γκούβερν μετὰ τοῦ ἀξιολόγου καὶ γνωστοτάτου ὥρολογου κ. Γ. Καρύδη, τῆς ἐγκρίτου ἐκ Μυλοποτάμου οἰκογενείας. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ ἀνέφερον τὸν βίον.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ποταμοῦ τῶν Κυθέρων οἱ κ. κ. Κων. Τσαμπηρᾶς, Κοσμάς Τσιτσιλῖος ἐμπορος μετὰ τοῦ υἱοῦ του Παναγιώτου, Κοσμάς Κορώνης, ἀπερχόμενος διὰ τὸ Πόρτ-Σαίτ, καὶ Μ. Πανάρτος πλοίαρχος.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Ποταμοῦ ὅτι ὁ νῦν ἐν Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ τελωνοσταθμάρχης κ. Εὐάγ. Τράκας καθὼς καὶ ὁ νῦν τελωνοφύλαξ Παν. Ἀριζερινάκος εἶνε ἐκ τῶν χρηστοτέρων καὶ εὐγενεστέρων τελων. ὑπαλλήλων τοὺς ὁποῖους εἶδεν ὁ ὄμιλος μας, ὅπου καὶ δικαίως ἀπολαύουσι τῆς ἀμερίστου ὑπολήψεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης διὰ τὴν λαμπρὰν τῶν διαγωγῶν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην ὁ βουλευτὴς μας κ. Σπύρος Στάης.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν διὰ Σμύρνην οἱ ἀξιολογοὶ νέοι καὶ συμπολίται κ. κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Κωστής Καλλιγέρης.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης ὅτι ὁ θάνατος τῆς δεσποινίδος Μαριγῶς Δημ. Μπενάρδου, κόρης προσφιλοῦς καὶ πολυτίμου τοῦ ἐν Ποταμῷ ἐμποροῦ κ. Δημ. Μπενάρδου, ἐλύπησε κατὰ κράτος τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παροικίαν μας καὶ ἰδίᾳ τοὺς πολλοὺς συγγενεῖς τῆς, οἵτινες ἐκτιμῶντες τ' ἀνεκτίμητα προτερήματά τῆς, τὴν θύλλουσιν νεότητά τῆς, ὡς ἀγούσης μολὶς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος, τὴν ἐκῆδυσαν μεγαλοπρεπέστατα. Εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς πέμπτομεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια μας, εὐχόμενοι ἐν ταύτῃ ὅπως ὁ Ὑψίστος παραμυθήσῃ τὴν τεθλιμμένην καρδίαν, ἰδίᾳ τῶν γονέων καὶ τοῦ θεοῦ τῆς Ἀποστόλου Μπενάρδου ἐν Σμύρνῃ, εἰς τὸν φιλοξενον οἶκον τοῦ ὁποῖου διαμένουσα, ἀπέθανεν.

— Ἐκ Μανουσούρας δὲ τῆς Αἰγύπτου μᾶς γράφουσιν, ἀγγέλλοντες ἡμῖν τὸν θάνατον τῆς ἀξιόσεβάστου δεσποινίδος Γρηγορίας Κοσμά Κυπριάδου. Τὴν εἰδήσιν ταύτην ἀγγέλλοντες, συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὸν μόνον υἱὸν τῆς Χαράλαμπος Κυπριάδου καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τῆς, τῆς γνωστῆς ἀπὸ Καραβὰ πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῶν Κυπριάδων.

— Ἡ πόλις τῶν Κυθέρων μετὰ χαρὰς ἐπανεῖδεν μετὰ 15 ἡμερῶν ἀπουσίαν εἰς Ἀθήνας καὶ Λαύριον τὸν συμπαθὲς ἔμπορον κ. Ἰωάν. Λασιώτην μετὰ τῆς εὐγενούς καὶ ὡραίας συζύγου του, κυρίας Λέουρας, τὸ γένος Ἀθανάκη τῆς ἐγκρίτου καὶ πολυπαθοῦς οἰκογενείας τῆς πόλεως Κυθέρων.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σιδνεὺ τῆς Αὐστραλίας ὅτι καλὸν εἶνε καὶ συμφέρον εἰς τοὺς

συμπατριώτας μας, να μη συσφραγίζονται εν τῇ πόλει ταῦτα, ὅπου, μὴ δυνάμενοι νὰ εὐρωσιν ἐργασίαν, πλανῶνται ἀνά τὰς ὁδοὺς, ἄλλοι μὲν πιάσγοντες, ἄλλοι δ' ἀδυνατοῦντες νὰ κερδίσῃσι καὶ αὐτὸν τὸν πρὸς τοῦ ζῆν ἄρτον.

Ὁ ἐν Πειραιεὶ σιτέμπορος κ. Κοσμάς Κορωναῖος ἀνεδέχθη ἐκ τῆς καλυμμένης τὸν υἱὸν τοῦ ἐγγρίτου συμπολίτου μας Κοσμά Μανέα, καλέσας αὐτὸν Ἀλκιβιάδην. Μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν γονέων καὶ κομπάρου ἐνόησε καὶ ἡ «Κιθιορική Αὐγή» τὰς ἰδικὰς τῆς καὶ εὐχεται ἀνεφώτιστος εἰς τὴν δόξα καὶ τὴν πονηρίαν νὰ μοιάσῃ τοῦ Μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος ὁμωνύμου του, ὅστις προκοπὴν δὲ καὶ τὴν τύχην τοῦ ἀναδόχου του.

— Ἀφίκετο ἐκ Τάνας τῆς Αἰγύπτου ὁ ἐγκριτος φίλος συμπολίτης κ. Γεώργ. Κορωναῖος.

— Ἐκ Κυθήρων ἀφίκετο ὁ βουλευτὴς μας κ. Διονύσιος Καλούτης, μεταβαίνων διὰ λουτρὰ εἰς Ὑπάτην μετὰ τῶν ἀξιολόγων Μαντίνης Νικηφοράκη ἀδελφῆς του καὶ Ἀρτεμισίας Καλούτης γυναικαδελφῆς του.

— Τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα ἀναχωρεῖ διὰ Κύθηρα ὁ Νικόλ. Δελακοβίτης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κυθήρων ὁ κ. Ἰερώνυμος Κασσιμάτης καὶ Γ. Μ. Κασσιμάτης Πιπινούτιος.

— **Τέρας γεννηθὲν ἐν Κυθήροις.** — Ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν ἐκ Κυθήρων (Φράσια), ὅτι τὴν 26 παρελθόντος μηνὸς ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ, ἐγεννήθη τὸ εἶδος ἀπὸ ἀνδρός, ἧτις ἐδέχθη πρῶτα νὰ σκόσῃ. Τὸ εἶδος ἦτο ἡμισυ ἀρνίον καὶ ἡμισυ ἐρίφιον, ἀμρότερον μὲ μυχλὴν μεγάλην κεφαλὰς ἔφερον δύο, πόδας 6, οὐράς 3 καὶ μάτια 4.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Εἰς ἐλευσὴν εὐρίσκεται κατάστασιν ἡ δημοσίος ἀσφάλεια καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Παραχρῆθεν τηλεγραφοῦσι παρανομίας καὶ βλαβεράς τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων, διαπραττόντων ὅργανα εἰς διαφόρους ἀποκεντρώτους ἰδίᾳ ἐπαρχίας. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸ ἐλλειπὸν σύστημα τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας. Ἐν Πειραιεὶ σφάζουν ὅταν ἀρνὶ ἓνα συμπολίτην μας. εἰς τὸ κέντρον τοῦ Πειραιῶς καὶ οἱ δρᾶσται τοῦ ἐγκλήματος μένουσιν ἀκόμη ἀγνωστοί.

Ἐκ Ποταμοῦ τῶν Κυθήρων μᾶς τηλεγραφοῦσιν ὅτι τ' ἀστυνομικὰ ὅργανα ἐπιτίθενται ἀναιτίως κατὰ πολιτῶν καὶ οἱ ἀρμόδιοι βουλευταὶ μας ἀντὶ νὰ ζητήσωσι τηλεγραφικῶς τὴν ἐκτόπισιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν, ἀδιαφοροῦσιν ὡς νὰ μὴ εἶνε οἱ ποταμίται ἐκλογεῖς τῶν. Εἶχε δίκαιον ὁ ἀγαπητὸς μοι Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμος ἡ Ἐλπίς, ὅταν μοὶ ἔγεγε πρὸ μηνὸς ὅτι δὲν εἶνε τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια εἶνε αἰτία τῆς ἐκρύβου αὐτῆς καταστάσεως, ἀλλὰ τὸ σύστημα τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ὅπερ λειτουργεῖ καὶ περὶ τοῦ ὁποίου θὰ μᾶς γράφει εἰς τὴν γνώμην του κτλ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δελτίον τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου

Κ. Α. Κορωναῖος καὶ Σα

Σιταγορά.

Μετὰ τὴν πρώτην πώλησιν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καθ' ἣν ἐκανονίσθη τιμὴ εἰς τὴν ἀπρακτοῦσαν ἀγοράν μας, ἐξηκολούθησαν νὰ γίνωνται μικραὶ τινες πωλήσεις εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς περίπου, ἀλλὰ μὲ ἑλαφρὰν τινα ἐξασθένεισιν ἐπὶ τῶν τουρικῶν ἰδίως σίτων. Οὕτω ἐπωλήθησαν.

Ἄ λ ε υ ρ α. Σιμιγδάλια 74 ΔΑΑ 65 ΔΑ 66 Δ πίτυρα 13.

Ἀποικιακά.

Ζαχαρεῖς 1,63. Καφές 3,10-3,30 Καρλίνκι 1,15-1,20. Ἰαπωνίας 96-1,05. Ὀρούζια Ἰαπωνίας 94. Ἀγγλίας 73. Κόλλαι 85

-1,45. Λιθάνια 1,25-1,60. Κερί 1,32. Φουντούκια 1,15. Βούτυρα 2 80-5,00 Κανέλλαι 3,10. Γαρύφαλα 3,10. Φασόλια 50-54 Κουκιά Τριπόλεως 52. Ρεβίθια Δαμβρλίνης 52. Βακαλάοι Γαλλίας 53-55.

Σάπωνες Ζακύνθου 44-50 τὸν στατήρα
» Κερκύρας 34-40 »
» πράσινοι 76-88 ἡ ὁκά.

Ἐλαια Γυθείου 1,44. Ἀστρους 1,41. Καλαμών 1,54. Φιλιερῶν 1,51. Γερολιμένος Καρδαμ. 1,58.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 2 Ἰουνίου 1898.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 2 Ἰουνίου.

Ἐθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δραχ.	490.—
Τῶν 120,000,000	»	290.—
Τῶν 170,000,000	»	290.—
Τῶν 135,000,000	»	315.—

Ὁμολογίαι καὶ Μετοχαὶ

Ἡπειρωθεσσαλίας	188
Δαχισοφόροι	638
Μετοχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	2,300

Συνάλλαγμα

λίρα Ἀγγλίας	36,95
» Τουρκίας	33,10
Εἰκοσόφρακτον	28,90

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

(συνέχεια ἐκ προηγούμενου ἀριθμοῦ).

Ἐγὼ ἀκριβῶς ἐξετάσας περὶ τούτου, τοὺς πρακτικωτέρους τοῦ χωρίου ἐκείνου καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ, συμφώνως μοὶ ὁμολόγησαν, ὅτι περὶ τοιοῦτου τινὸς ἰδέαν διόλου δὲν ἔχουσιν, ὅθεν καὶ νομίζεται διὰ ταῦτα ἀπίθανος ἡ τοιαύτη ἐκθεσις καὶ προφανέστερον πλάσμα ἀποδεικνύεται δὲ καὶ ὡς ἐκ τοῦ Παυσανίου Βιβλ. Γ', ὅτι τὸ Ἰερόν τοῦτο ἔκειτο παρὰ τὴν πόλιν Κύθηρα, διότι περιγράφων, διηγεῖται ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο μακρὴν τῆς Σκανδείας, ὡσεὶ στάδια δέκα, καὶ ἀμέσως ἐπάγει «τὸ Ἰερόν τῆς Ἀφροδίτης Ἀγιώτατον καὶ Ἰερώτατον ὁποῖα τοῖς Ἕλλησιν ἀρχαιότατον», ὥστε βέβαιον δὲν ἔκειτο τὸ Ἰερόν πλησίον τοῦ χωρίου Ποταμοῦ, ἐπειδὴ καὶ ἡ πόλις Κύθηρα, ἧτις νῦν καλεῖται Παλαιόκαστρον, ἀπέκειται τοῦ Ποταμοῦ ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἢ νῦν δὲ Παλαιόπολις καλουμένη, εἶναι ἡ Παλαιὰ Σκάνδεα, καὶ τὸ καλούμενον νῦν Καστρί εἶναι τὸ παρακείμενον προύριον τῆς Σκανδείας, τὸ ὅποιον πόλισμα ὁ Θουκυδίδης ἀποκαλεῖ.

Ὁ Γεσιέρος, γερμανὸς ποιητὴς, ἐποίησεν ὄραμα ἀποικαλὼν αὐτὸ «ὁ πρῶτος ναύτης», ἐνθα πλάττει τὴν νῆσον Κύθηρα ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον, διατμηθεῖσαν ἐκ τῆς πλησίον Λακωνικῆς ἡπείρου ὑπὸ τινος φρικτοῦ σεισμοῦ, βυθίσαντος τὰ μεταξὺ Λιβადεία καὶ νῆσον ἀποτελέσαντος. Οὗτος, βουλόμενος νὰ παραστήσῃ ὅπως οὖν τὴν ἐναρξιν τῆς ναυτικῆς, πλάττει ὅτι, μία οἰκογένεια, ἐνοικοῦσα εἰς τὴν Λακωνικὴν καὶ φίλην ἐτέραν συνοίκου οἰκογενείας, διαμεινάσης μετὰ τὴν τοῦ σεισμοῦ ῥῆξιν ἐπάνω εἰς τὴν νῆσον, ἐποδῆρετο τὴν μόνωσιν ἐκείνης, καὶ ἀναφέρει πολλάκις τὴν ὥραιότητά καὶ τὰς χάριτας ἐνὸς θυγατρίδου αὐτῆς ἐμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τῆς, αὐτὸς νέος ὢν συνέλαβε κλίσιν καὶ ἔρωτα πρὸς τὴν θυγατρίδιον ἐκ τῆς πατρικῆς διηγήσεως, ὅθεν ἀνδρωθεὶς καὶ εὐδίας οὔσης, δοκιμάζει τὴν διάβασιν ἐπάνω εἰς ἓνα κοῖλον κορμὸν δένδρου διὰ τοῦ μεταξὺ στενοῦ τῆς νήσου καὶ τῆς ἡπείρου, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου εἶχεν εἶδε κεκρυμμένον ὑπὸ τῶν κυτῶν εἰς τὸ παράλιον, φέροντα ἐν λαγουδάκιον· τοῦτο τὸ παράδειγμα καὶ τὰ τοῦ ἔρωτος καὶ οἴκτου ἐλατήρια τὸν ἐμψύχωσαν, καὶ ἐπέθη εἰς τὴν νῆσον εὐτυχῶς, ἐξέθη δὲ διὰ τινων σχεδιασθέντων κοπίων. Ἐκεῖ νομφεῖται φυσικῶς τὴν κόρην, παιδογονεῖ καὶ ἀπόγονοι αὐτῶν τελεσιουργοὶ τὴν ναυτικὴν. Τοῦτο κατὰ ποιητικὴν ἔδειαν

εἶναι πλάσμα, λαμβάνει δὲ βεβαίαν βάσιν, ἐκ τινος παλαιστάτης ἰδέας περὶ τῆς νήσου ὑποστάσεως. Συνετάρχη εἰς τὴν γερμανικὴν διάλεκτον καὶ μετεφράσθη εἰς τὴν κοινωτέραν Ἑλληνικὴν παρὰ Ἀντωνίου Κορωναίου τοῦ Χίου.

Καί ποια λείψανα τοῦ παλαιοῦ τείχους τῶν Κυθήρων, Σκανδείας καὶ Πολίσματος, φαίνονται καὶ ἀνασκάπτονται εἰσέτι· τὸ τῶν Κυθήρων ὑψίσταται ἀπὸ λίθους τετραγώνους μικροῦς, ἐκτισμένους χωρὶς ἀσβεστον καὶ τὸ ὅποιον ἦν τὸ ἀρχαιότερον εἶδος τῆς οἰκοδομῆς, καλούμενον τὸ πάλαι Κυκλώπειον ψευδοσιμόδημον καὶ ἐμπλεκτόν, καὶ ἤδη ξηροτρόχλος, παρόμοιον δὲ ἐπὶ μέρους καὶ τὸ τῆς Σκανδείας, τοῦ δὲ Πολίσματος ἡ οἰκοδομὴ εἶναι συνθεμένη ἀπὸ τοῦδρα καὶ ἀσβεστον. Ἀνασκάπτοντας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εὐρίσκουσιν ἐνίοτε μάρμαρα καὶ θραύσματα εἰδώλων, μνημεῖα παλαιὰ καὶ τὰ συνήθη ἐν αὐτοῖς ἀγγεῖα, πῖλινα καὶ λυχνούς. Τὸ ἀξιολογώτερον ἀφ' ὅσα ἀνεφάνησαν μέχρι τοῦδε εἶναι εἰς λέων ἱκανῶς μεγάλος, ὅστις εὐρέθη εἰς τὸ παλαιόκαστρον καὶ ἀνεστηλώθη ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ Προυρίου.

Τὰ Κυθήρα σεμνύνονται διὰ τὸ νὰ ἐστάθησαν πατρίς τριῶν ἀνδρῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν παιδείαν· ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐστάθη ὁ Ξενοδόχος, ὅστις ἐχρημάτισε ποιητὴς—ἀοιδὸς καὶ ἔζη πρὸ Ὀμήρου, δηλονότι περὶ τὰ 1000 ἔτη πρ. Χρ., δεύτερος ὁ Πτολεμαῖος, οὗτος ἦν ἐποποιὸς, ἔγραψε καὶ περὶ ψαλακάνθης, ἧτις ἐστὶ βοτάνη, θαυμαστικὴν τινα ἔχουσα δύναμιν, ὡς αὐτὸς ἔλεγε, καθὼς αὐτοῦ μαρτυρεῖται, ἐν τῷ τοῦ Σουῖδα Λεξικόν.

Περὶ τούτου οὐδεὶς ἄλλος ἀναφέρει, διότι καὶ ἀγνοεῖται καὶ ἡ ἐποχὴ ἣν ἔζη· συνάγεται ὅμως οὐ μόνον ὅτι ἦν ἐποποιὸς ἀλλὰ καὶ ἱατρός, ἀφοῦ ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης, ἧτις συντείνει πρὸς τὴν ἱατρικὴν· αὕτη δὲ ἡ ψαλακάνθη ὅποιον τι φυτὸν εἶναι, ἀγνωστον διέμεινεν ἄχρι τοῦδε, ἀλλ' ἐὰν δὲν λανθάνομαι ἀνεκαλύφθη ὡς ἔπεται.

Ἡ μυθολογικὴ θεολογία τῶν ἐνδόξων ἀρχαίων μας παριστᾷ ἡμῖν μίαν νύμφην τῆς Ἰκαρίας καλουμένην Ψαλακάνθη, ἧτις εἶχε διακαέστατον ἔρωτα πρὸς τὸν Βάκχον, ἀλλὰ δὲν ἀντηγαπᾶτο παρ' αὐτοῦ, διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἀριάδην ἀδιάκριτον κλίσιν του, ἐκ τούτου ἡ Ψαλακάνθη ἐκ ζηλτυπίας κατέτρεχε τὴν Ἀριάδην, ὁ δὲ Βάκχος ἀγανακτῆσας, μετεμόρφωσε τὴν Ψαλακάνθη εἰς τὸ ὁμώνυμον τοῦτο φυτὸν. Κατόπιν μεταμεληθεὶς ἐπλεξε στέφανον ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔστεψε τὴν Ἀριάδην. Αἱ μεταμορφώσεις εἰς τὰς μυθολογίας ἐγένοντο εἰς ἐφεστῶτα πράγματα πάντοτε, ἄρα καὶ τὸ φυτὸν τῆς ψαλακάνθης ἐφίσταται καὶ δὲν εἶναι ἰδανικόν.

(ἀκολουθεῖ).